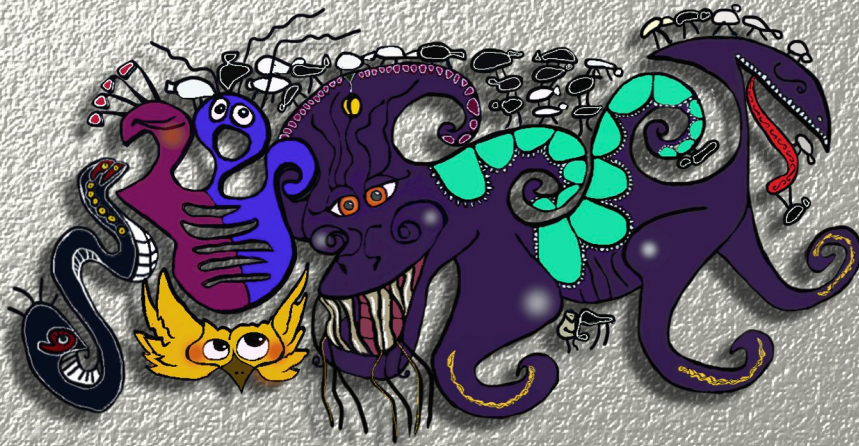

Nadia Tuuli

Kammiovärinää

Wonkale Oy

Kammiovärinää

Copyright © Nadia Tuuli 2013

Kustantaja:

BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Kansi: Nadia Tuuli

Taitto: Wonkale Oy

ISBN: 978-952-286-619-6

Nadia Tuuli

Kammiovärinää

TULIMYRSKY

Sydämeni LYÖNTITIHEYS on nouseva. Ääneni MUUTTUU, vapisen.
Polttava tunne nousee ja laskee. Tulimyrsky runtelee, SÄÄLIMÄTTÄ.
Raapien ihon hehkuvaksi. Se VISKOO ympäriinsä. Se ottaa äänen,
ottaa mielen. Mitään en muista kun pitäisi. Kuin ei olisi toivoa
HETKESSÄ. Ja ihmiset ne tuijottavat. Koska se on luonnollista. Eivät
tiedä miten reagoida. Kun tulimyrsky ottaa VALTAANSA. Ja kun
haluaisin sanoa, se ottaa KIINNI sanoista. Kuumotuksen tunne
IHOLLA. Koskaan en ole valmistanut itseäni sammuttamaan pelon
LIEKKEJÄ. Ne pitävät kiinni omistaan. Vimmatusti ne POLTTAVAT
vaan. Juuri kun luulin rohkenevani, ne ottavat vallan ruumiistani. Olisi
helpompaa olla HILJAA VAAN. Olla sanomatta sanaakaan. Kuunnella
vaan. Ylläpitää tunnelmaa. Ja monta vuotta kuuntelinkin. Otin mallia ja
opin. Traumoja on niin monia, HAURAITA muistoja. Tulimyrsky ottaa
ne voimikseen. Se käyttää herkkyyttä hyväkseen. Se hyppää niskaan
ajallaan ja POLTTAA kaiken kasvavan. Kaiken kauniin ja
UUDISTUVAN. Se ei anna armoa koskaan.

Se VALTAA vuosiksi ja kotoutuu sieluni vartijaksi. Se polttaa
ELÄVÄLTÄ. Miten sammutan nuo liekit, miten löydän vapaaksi. Kuin
lintu ilman siipiä, se kuolee ennen aikojaan. Tulimyrsky, JÄTÄ
RAUHAAN. En enää tunnista kuka OLEN. Vain laahaava ruho
raajoineen. Haluan ROHKEUDEN vapautua. Ei se johdu muista.
Myrsky on ITSEVALTIAS. Se ottaa valtaansa lujaa nauraen. Vai
olisinko roolissa suojassa, kauempana todellisuudesta? Liekit kuitenkin
seuraisivat, itsensä talkoisiin kutsuisivat. Miten TALTUTAN myrskyn?
Miten SELVIÄN? Rintaa kiristää kuin orjalla. Ahdistun, masennun ja
täältä haihdun, jos en onnistu. Mutta lupaan, että jaksan. Yhä
UUDESTAAN. Tulimyrskyn otteessa. Kunnes tunnen sen voiman
antautuvan. Joten tule vaan taas myrskyni, tule ja näytä mikä olet. Sillä
pikku hiljaa voimistun. Ja liekkisi toisensa jälkeen SADETAN, liekki
liekiltä sammutan. Sillä rovion alla on maata. Ja sinne istutan
SIEMENIÄ. Uudestaan ja uudestaan. Vaikka liekit ne vielä tukahduttaa
kaiken...

LUONNONLAPSI

Minulla on se sydän, jota haavoitit.
Siipeni eivät löytäneet toisiaan.

En tiennyt niiden olleen.
En tiennyt niiden surkastuneen.

Kun huusin hiljaisuuteen,
kun itkin ilman kyyneliä,
koskaan en eksynyt.

*Hiljenny. Kuuntele.
Lähde pois.
Hiljenny. Kuuntele.
Ja lähde taas pois.*

Tule takaisin sitten, kun sinun ei enää tarvitse lähteä.

Runot ovat syitä tai seurauksia.
Nadia Tuuli yhdistää esikoisessaan
molemmat ja luo illuusion, jolla on jäljet
todellisuudessa.

9 789522 866196

www.wonkale.fi